

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010039
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1415010039.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného G. K. pre dvojnásobný pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/11/2015 zo dňa 04.08.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.01.2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

G. K., Q.. XX.XX.XXXX T. U., W. U. U., Z. U. XX,

u k l a d á

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd z r u š u j e výroky o vine a treste, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad

- za skutky v bodoch 10/ až 16/ a 19/ až 23/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014 zo dňa 25.07.2014, právoplatný dňa 12.8.2014,
- trestného rozkazu Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/137/2013 zo dňa 14.11.2013, právoplatný dňa 04.12.2013.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výroky o treste

- rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/42/2013 zo dňa 22.08.2013, právoplatný dňa 22.08.2013,
- trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/2012 zo dňa 20.11.2012, právoplatný dňa 01.03.2013,
- rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014 zo dňa 25.07.2014, právoplatný dňa 12.08.2014 za skutky v bodoch 1/ až 18/,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/11/2015 zo dňa 04.08.2016 bol obžalovaný G. K. uznaný vinným v bodoch 1) až 8) zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, a v bodoch 9) až 16) tiež zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) vystupujúc pod menom H. Y. v mene spoločnosti Z. and U. AS, J., W. XX, XXXX W. so sídlom v Q. ponúkal na internetovom portáli www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> prácu, pričom dňa 16.11.2012 prostredníctvom elektronickej komunikácie uzatvoril predbežnú zmluvu o budúcej zmluve na sprostredkovanie zamestnania v Q. s N. N. a J. W., ktorí túto zmluvu podpísali a elektronickou formou zaslali späť, na základe tejto zmluvy obidvaja menovaní v pobočke R. banky v Y. dňa XX.XX.XXXX uhradili poplatok vo výške 185 € za cestu do Nórska na bankový účet XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je v R. banke vedený na G. Orviského. T. k tomu, že platba včas nenabehla na účet G. K., J. W. uhradil za seba aj N. N. sumu 370 €. Následne G. K. vystupujúci pod menom H. Y. prestal s menovanými komunikovať, cestu do Q. nezabezpečil a ani nemienil zabezpečiť, čím J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., S. H. XXXX/XX spôsobil škodu vo výške 370 €, (skutok pôvodne uvedený v trestnom rozkaze Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/137/2013 zo dňa 14.11.2013, právoplatný dňa 04.12.2013),

2) obvinený z miesta svojho trvalého bydliska na adrese F. XXXX/X v U. zverejnil v bližšie nezistenom období od 08.09.2012 do 18.09.2012 na internetovej stránke www.bazos.sk inzerát ponúkajúci sprostredkovanie práce vo A. meste K., na ktorý sa mu ozvali poškodení J. X. a J. X., ktorí mu následne dňa 10.09.2012 mu zaslali na účet vedený v M. U. č. XXXXXXXXXXX/XXXX zálohu za cestovné vo výške 400 €, pričom obvinený už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že ponúkanú prácu nesprostredkuje, a týmto konaním spôsobil poškodenému J. X. škodu vo výške 200 € a poškodenému J. X. škodu vo výške 200 € (skutok pôvodne uvedený v bode 11/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

3) obvinený z miesta svojho trvalého bydliska na adrese F. XXXX/X v U. zverejnil v bližšie nezistenom čase na internetovom portáli www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce vo A., s kontaktným e-mailom: a@b.c <<mailto:e-mailom%XAkatona.anton.fi@gmail.com>> a telefónnym číslom XXXX XXX XXX, na ktorý sa ozvali poškodení W. X., J. X. a J. H., ktorí následne uzatvorili s G. X. pracovné zmluvy zo dňa 10.09.2012, na základe ktorých poškodení dňa 11.09.2012 uhradili cestovné náklady spojené s cestou do A. v celkovej výške 654 € na č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom k ceste za prácou nedošlo, a obvinený už v čase zverejnenia inzerátu vedel, že prácu vo A. nezabezpečí, a týmto konaním spôsobil škodu W. X. škodu vo výške 217,96 €, J. X. škodu vo výške 217,96 € a J. H. škodu vo výške 217,96 € (skutok pôvodne uvedený v bode 12/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

4) vydávajúc sa za osobu G. X. z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. zverejnil v presne nezistenom dni inzerát na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> s ponukou rekonštrukčných prác vo A. na ktorý sa mu ozval so záujmom o ponúkanú prácu poškodený R. J., ktorý konal aj v mene H. E. ml. a H. E. st., po čom mu obvinený zaslal na email a@b.c <<mailto:a@b.c>> tri pracovné zmluvy na výkon práce vo A., a po podpise týchto zmlúv obvinený požadoval od poškodených úhradu nákladov na cestu do A. vo výške 200 € od každého jednotlivo, na základe čoho mu poškodení dňa 13.09.2012 zaslali požadované peňažné prostriedky na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ale aj napriek tomu im prácu vo A. nezabezpečil, pričom už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že prácu nezabezpečí, a týmto konaním spôsobil poškodenému R. J. škodu vo výške 200 €, H. E., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 200 € a H. E., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 200 € (skutok pôvodne uvedený v bode 13/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

5) z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. zverejnil v presne nezistenom dni na internetovom portáli www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce vo A., na ktorý zareagovali T. X. a Z. Z., následne za účelom vycestovania za prácou vo A. vylákal od poškodených finančné prostriedky určené na úhradu nákladov za cestu vo výške 400 €, ktoré mu dňa 17.09.2012 zaslali na účet. č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v M. U., pričom obvinený už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že žiadnu

prácu vo A. nezabezpečí, a týmto konaním spôsobil poškodenému T. X. škodu vo výške 200 € a Z. Z. škodu vo výške 200 € (skutok pôvodne uvedený v bode 14/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

6) obvinený z miesta svojho trvalého bydliska na adrese F. XXXX/X v U. zverejnil v bližšie nezistenom dni mesiaca október roku 2012 na internetovej stránke www.bazos.sk inzerát ponúkajúci sprostredkovanie práce v oblasti stavebníctvo v Q., na ktorý sa mu ozval poškodený H. N., následne spolu uzavreli dohodu o sprostredkovaní práce a obvinený od poškodeného vylákal preddavok na zakúpenie letenky z T. do K. na let dňa 22.10.2012, ktorý mu poškodený zaslal poštou dňa 19.10.2012 pričom obvinený už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že ponúkanú prácu nesprostredkuje, a týmto konaním spôsobil poškodenému H. N. škodu vo výške 200 € (skutok pôvodne uvedený v bode 15/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

7) obvinený z miesta svojho trvalého bydliska na adrese F. XXXX/X v U. zverejnil dňa 22.10.2012 inzerát na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> s ponukou práce v Q., s kontaktným emailom: a@b.c <<mailto:a@b.c>>, na ktorý zareagovali poškodení J. X., S. X., G. T. a J. T., ktorí následne s obvineným vystupujúcim pod menom R. K. uzatvorili zmluvy o dielo datované dňom 26.10.2012, a následne obvinený vylákal od jednotlivých poškodených finančné prostriedky určené na úhradu cestovných nákladov vo výške 259 €, ktoré mu poškodení uhradili dňa 27.10.2012 na účet č. XXXXXXXX-XXXXXXXXXX, pričom k odchodu do Q. za prácou nedošlo a obvinený už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že prácu nezabezpečí, a týmto konaním spôsobil poškodenému J. X. škodu vo výške 259 €, S. X. škodu 259 €, G. T. škodu vo výške 259 € a J. T. škodu vo výške 259 € (skutok pôvodne uvedený v bode 16/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

8) obvinený pod vymyslenou identitou s menom H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XX, dňa XX.XX.XXXX zverejnil z doposiaľ neustáleného miesta na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát č. XXXXXXXX ponúkajúci sprostredkovanie práce v nórskej lodenici v mene spoločnosti Z.&Batutstyr AS, J., W. XX, XXXX W., Q., na základe ktorého ho následne telefonicky kontaktovali poškodení J. T., trv. bytom ul. F. č. XXXX/XX, M., a J. U., trv. bytom D. cesta č. XXXX/XX, X. Q. J., s ktorými prostredníctvom elektronickej komunikácie uzatvoril predbežnú zmluvu o budúcej zmluve za účelom sprostredkovania zamestnania, po čom poškodení každý jednotlivu podľa priložených pokynov uhradili dňa 20.11.2012 v pobočke R. banky v M. dohodnutý poplatok za cestovné náklady do Q. vo výške 231 € vkladom na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX s variabilným symbolom v tvare XXXXXXXX, pričom po zrealizovaní vkladu s nimi obvinený prestal komunikovať a už v čase uverejnenia inzerátu na stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> vedel, že ponúkanú prácu nesprostredkuje, čím spôsobil poškodenému J. T. škodu vo výške 231 € a J. U. škodu vo výške 231 €, (skutok v bode 2/ obžaloby 2Pv 133/14),

9) obvinený vydávajúc sa za osobu J. R., trv. bytom U. XX, U., č. OP: EB XXXXXXXX z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. v presne nezistenom čase roku 2013 uverejnil na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce (maľovanie a oprava lodí vo A.) na ktorý zareagoval R. U. a J. F., ktorí ho telefonicky kontaktovali po čom od nich obvinený žiadal finančné prostriedky vo výške 200 € jednotlivu ako úhradu ceny leteniek do A., ktoré mu poškodení zaslali dňa 13.03.2013 na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, pričom prácu vo A. nezabezpečil, a už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že prácu nezabezpečí, a týmto konaním spôsobil poškodenému R. U. škodu vo výške 200 € a poškodenému J. F. škodu vo výške 200 € (skutok pôvodne uvedený v bode 19/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

10) z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. zverejnil v presne nezistenom dni na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce vo A., na ktorý zareagovala N. N. od ktorej obvinený vylákal finančné prostriedky vo výške 400 € na úhradu nákladov za cestu do A., ktoré poškodená zaslala dňa 13.03.2013 na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený na meno obvineného, pričom obvinený už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že prácu vo A. nesprostredkuje, a týmto konaním spôsobil poškodenej N. N. škodu vo výške 400 € (skutok pôvodne uvedený v bode 20/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

11) z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. zverejnil v presne nezistenom dni na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce vo fínskych lodeniciach na ktorý

postupne reagovali, T. X., Z. J. A., J. W., H. D., po čom od nich obvinený vylákal finančné čiastky v celkovej výške 1 200 €, ktoré mu zaslali dňa 14.03.2013 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX ako platbu za sprostredkovanie práce, pričom prácu nesprostredkoval, zálohy nevrátil, a už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že prácu nesprostredkuje, a týmto konaním spôsobil škodu, T. X. škodu vo výške 200 €, Z. J. A. škodu vo výške 200 €, J. W. vo výške 200 €, poškodenému H. D. vo výške 100 € (skutok pôvodne uvedený v bode 21/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

12) obvinený vydávajúci sa za osobu J. R., v presne nezistenom čase z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. uverejnil na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce vo A. (maľovanie lodí), na ktorý zareagoval poškodený Z. Y., pričom obvinený následne vylákal od poškodeného sumu 400 € ako zálohu za cenu letenky do A., ktorú mu poškodený zaslal dňa 14.03.2013 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 400 €, pričom obvinený už v čase uverejnenia inzerátu vedel, že ponúkanú prácu nesprostredkuje a týmto konaním spôsobil poškodenému Z. T. škodu vo výške 400 € (skutok pôvodne uvedený v bode 22/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

13) v období do konca roka 2012 do 09.04.2013 z miesta svojho bydliska na ulici F. XXXX/X v U. uverejnil na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát s ponukou práce vo T. v meste Y. na ktorý reagoval E. X., ktorý následne obvinenému zaslal dňa 19.04.2013 sumu 236 € na účet vedený v M. Bank pod č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na meno obvineného, pričom obvinený už v čase zverejnenia inzerátu vedel, že ponúkanú prácu vo T. nezabezpečí a týmto konaním spôsobil poškodenému E. X. škodu vo výške 236 € (skutok pôvodne uvedený v bode 23/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14),

14) obvinený v presne neustálenom období, pravdepodobne v apríli roku 2013, zverejnil z doposiaľ neustáleného miesta na internetovej stránke [www.U.sk](http://www.bazos.sk) <<http://www.bazos.sk>> inzerát v mene spoločnosti Y. Y. AB so sídlom X. XX, Y. vo T. ponúkajúci sprostredkovanie práce vo T., na základe ktorého ho následne telefonicky kontaktoval J. J., pričom telefonoval s osobou so ženským hlasom, pričom táto osoba od neho žiadala uhradenie doplatku za letenku do T. vo výške 236 € na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v M. U., pričom poškodený po overení hodnovernosti inzertnej ponuky finančnú hotovosť na predmetný účet neposlal, (skutok v bode 1/ obžaloby 2Pv 446/14),

15) obvinený v presne neustálenom období, pravdepodobne v apríli roku 2013, zverejnil z doposiaľ neustáleného miesta na internetovej stránke [www.U.sk](http://www.bazos.sk) <<http://www.bazos.sk>> inzerát v mene spoločnosti Y. Q. AB so sídlom E., U. v Q. ponúkajúci sprostredkovanie práce v Q., na základe ktorého ho následne telefonicky kontaktoval poškodený R. T., pričom telefonoval s osobou so ženským hlasom, pričom táto osoba od neho žiadala uhradenie doplatku za letenku do Q. vo výške 253 € na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v M. U., pričom poškodený po overení hodnovernosti inzertnej ponuky finančnú hotovosť na predmetný účet neposlal, (skutok v bode 2/ obžaloby 2Pv 446/14),

16) obvinený v presne neustálenom období v mesiaci máj roku 2013, zverejnil z doposiaľ neustáleného miesta na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát ponúkajúci sprostredkovanie práce na farme v Q., na základe ktorého ho následne telefonicky kontaktovala Y. X., trv. bytom X. č. XX, D. a J. J., trv. bytom T. XXXX, U. U., od ktorých obvinený žiadal uhradenie polovice sumy za letenky vo výške 390 €, po čom Y. X. zaslala na adresu G. K., F. v Bratislave sumu 390 €, pričom obvinený v čase ponúkania práce vedel, že túto nesprostredkuje a týmto konaním spôsobil poškodenej Y. X. škodu vo výške 390 € (skutok v bode 1/ obžaloby 2Pv 133/14).

Za to mu bol podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený spoločný úhrnný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušil výrok o vine a treste za skutky v bodoch 10/ až 16/ a 19/ až 23/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014 zo dňa 25.07.2014, ako aj ďalšie nadväzujúce výroky, ktoré zrušením stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výroky o treste -rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/42/13, zo dňa 22.08.2013, právoplatný 22.08.2013, -trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/149/12 zo dňa 20.11.2012, právoplatný dňa 01.03.2013, -trestného rozkazu Okresného súdu Senica, sp.zn. 2T/137/13, zo dňa 14.11.2013, právoplatný 04.12.2013,

-v bodoch 1/ až 9/ a 17/ až 18/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/18/2014, zo dňa 25.07.2014, právoplatný 12.08.2014, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o treste svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodeným J. W. vo výške 370 € a N. N. vo výške 370 €. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodení uvedení v napadnutom rozsudku odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 17.08.2016 obžalovaný odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 09. 05. 2017. Obhajoba uvádza, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery by súd mal prihliadnuť v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Tak isto treba zobrať v úvahu aj účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trest ma zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má zato, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi trest aj pod dolnou hranicou trestnej sadzby. V danom prípade, by mal súd obžalovanému uložiť trest podľa tzv. asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Trestného zákona. Tento by bol v rozpätí 3 roky až 9 rokov a 8 mesiacov. Obhajoba má za to, že práve v tomto prípade je namieste použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko by použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, a to aj s ohľadom na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Znížiť trest z dôvodov okolnosti prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolností, ktoré to podmieňujú, je vylúčené. Použitie ustanovenia § 39 ods. 1 však v takýchto prípadoch nebude vylúčené s prihliadnutím na pomery páchatel'a. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností. Súd by mal prihliadnuť na to, že sa obžalovaný priznal, a trestný čin úprimne oľutoval ako aj napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Preto obhajoba navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok.

Prokurátor, ktorému bolo odvolanie obžalovaného v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené, nevyužil svoje právo vyjadriť sa k nemu.

Odvolací súd po predložení veci nezistil také vážne procesné nedostatky napadnutého rozsudku či konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Preto nariadil vo veci verejné zasadnutie. Obžalovaný G. K. písomne oznámil odvolaciemu súdu, že sa verejného zasadnutia nezúčastní a súčasne požiadal, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že takémuto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd v súlade s § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za stálej prítomnosti jeho obhajcu.

Obhajca sa pred odvolacím súdom pridržiaval písomne zdôvodneného odvolania, ku ktorému doplnil, že navrhuje obžalovanému uložiť trest na dolnej hranici vo výmere 3 roky s odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Zároveň navrhol uloženie povinností a obmedzení podľa § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona, zákaz používania internetových stránok a zákaz kontaktu s osobami poskytujúcimi elektronickú službu, podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť škodu, a tiež podrobiť sa výchovnému programu, napr. po dobu 2 rokov sa zúčastňovať hlavných pojednávaní so zameraním na majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný je toho času zamestnaný v spoločnosti A. a.s., žije s priateľkou a vychovávajú svoje maloleté dieťa vo veku 5 rokov. Obhajca mal zato, že prípadne uložená skúšobná doba s vyššou dĺžkou bude pre obžalovaného trestom dostatočným a poskytne mu aj priestor na splácanie škody spôsobenej poškodeným. Jedná sa o nižšie sumy 200-300 €. Trest, ktorý uložil súd prvého stupňa je prísny a obhajca navrhol jeho zmiernenie.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považovala odvolanie obžalovaného za nedôvodné a navrhuje ho zamietnuť, pretože uložený trest je zákonný a primeraný k osobe obžalovaného.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané obžalovaným je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a zistil, že napadnutý rozsudok je vo výroku o vine vecne správny, avšak uniklo pozornosti súdu prvého stupňa obživenie výroku o vine trestného rozkazu Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/137/2013 v dôsledku zrušovania výroku rozsudku, ktorým bol výrok o vine trestného rozkazu zrušený. Hoci sa jedná o relatívne drobné pochybenie, mohlo by byť dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Odvolací súd tiež zistil nesprávne ustálenie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného poriadku, keď spáchanie viacerých trestných činov bolo obžalovanému pričítané už pri aplikácii asperačnej zásady. Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože úhrnný trest je konzumovaný uložením súhrnného trestu, a preto bolo uvedenie tohto zákonného ustanovenia a pomenovania trestu nadbytočné. Tieto pochybenia bolo možné napraviť na základe správne a zákonne vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, a preto odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám rozsudkom. Odvolacie námietky obžalovaného ohľadom druhu uloženého trestu však odvolací súd nemohol akceptovať.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180101>> sa použijú primerane.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal dňa 03.02.2016 obžalobu na G. K. pre pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bodoch 14) a 15) tohto odôvodnenia. Súd prvého stupňa uznesením sp.zn. 2T/129/2015 dňa 04.11.2015 spojil s uvedenou trestnou vecou trestnú vec obžalovaného G. K. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bodoch 8) a 16) s tým, že spojená vec je vedená pod sp.zn. 3T/11/2015.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.08.2016 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo skutkoch uvedených v oboch obžalobách Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp.zn. 2Pv 133/2014 a 2Pv 446/2014. Po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g), h) Trestného poriadku a odporúčajúcom návrhu prokurátora súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania viny nevykonal. Na základe prijatia vyhlásenia o vine súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných trestných činov na skutkovom základe uvedenom v obžalobách.

Výrok o vine nebol a ani v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemohol byť napadnutý odvolaním, a preto ho odvolací súd nad rámec dôvodov, pre ktoré možno podať dovolanie podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku v rámci obmedzeného revízieho princípu nepreskúmal.

K výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, z ktorých vyplynulo, že

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/42/13 zo dňa 22.08.2013 bol obžalovaný G. K. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorý spáchal od 15.01.2012 do 06.07.2012, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Vznesenie obvinenia bolo obvinenému oznámené dňa 25.01.2013.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/12 zo dňa 20.11.2012, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 22.02.2013, bol tento uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 15.03.2012, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Obvinenie bolo obvinenému oznámené dňa 04.09.2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Senica, sp.zn. 2T/137/13 zo dňa 14.11.2013, doručeným obvinenému dňa 19.11.2013, bol tento uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 19.11.2012, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky za súčasného zrušenia výroku

o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/2012. Obvinenie bolo obvinenému oznámené 10.06.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/14 zo dňa 25.07.2014 bol obžalovaný uznaný vinným v bodoch 1/ až 18/ zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, za súčasného zrušenia výrokov o vine rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/42/13 zo dňa 22.08.2013, trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/12 zo dňa 20.11.2013, trestného rozkazu Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/137/13 zo dňa 14.11.2013, podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona ako aj výrokov o treste a ďalších nadväzujúcich výrokov. Tiež bol za skutky v bodoch 19/ až 23/ uvedeného rozhodnutia uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, 1 mesiac a 13 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa uvažoval správne, keď zistil, že skutok v bode 2) obžaloby sp.zn. 2Pv 133/2014, ktorý sa stal dňa 30.11.2012, je čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu spolu so skutkom z trestného rozkazu Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/137/2013 a skutkami v bodoch 10/ až 16/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014, a preto bolo potrebné všetky uvedené skutky, ktoré z časového hľadiska neboli prerušené oznámením vznesenia obvinenia obžalovanému, a jestvuje medzi nimi objektívna s subjektívna súvislosť ako aj totožný spôsob spáchania trestného činu, postihnúť spoločným trestom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona. Tieto skutky súd prvého stupňa správne a v súlade s § 122 ods. 10 Trestného zákona právne kvalifikoval ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, súc viazaný vinou a právnu kvalifikáciu skutkov judikovanou rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014, ktorého výrok o vine v uvedenej časti, prislúchajúci výrok o treste a nadväzujúce výroky súd prvého stupňa podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil a prevzal ich do svojho rozhodnutia. Výrok vine vo vzťahu k ostatným skutkom z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014 zostal v tejto fáze nedotknutý, a trestom ostala v dôsledku zrušenia výroku o vine nepostihnutá tá časť trestnej činnosti, ktorá zodpovedala bodom 1/ až 9/ spáchaným vo viacčinnom súbehu so skutkami 10/ až 16/, a bodom 17/ a 18/ rozsudku sp.zn. 3T/18/2014, ktoré tvorili samostatný trestný čin. Ostatné 3 žalované skutky z apríla a mája 2013 sú v súbehu so skutkami pod bodmi 19/ až 23/ rozsudku sp.zn. 3T/18/2014, ktoré boli v uvedenom rozsudku postihnuté samostatným trestom, pretože boli recidívou z dôvodu, že dňa 21.02.2013 bol obvinenému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/2012.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď pri úvahách o treste žalovanú trestnú činnosť - 4 skutky - rozdelil do 2 častí, pretože za skutok zo dňa 30.11.2012 bolo potrebné ukladať spoločný trest vo vzťahu k bodom 10/ - 16/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014 a zároveň aj trest súhrnný, pretože k uvedenej trestnej činnosti došlo pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/2012. Výrok o treste trestného rozkazu sp.zn. 3T/149/2012 bol však zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/137/2013, ktorého výrok o vine a treste bol zase zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/18/2014. Ak súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona výrok o vine a treste rozsudku sp.zn. 3T/18/2014, došlo dvojitou negáciou k obživeniu výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Senica, ktorý však bolo tiež potrebné v rámci ukladania spoločného trestu zrušiť, pretože postihoval skutok tvoriaci čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, čo bolo dôvodom, prečo odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil výrok o spoločnom treste napadnutého rozsudku a napravil uvedené pochybenie tak, že okrem výroku o vine rozsudku Okresného súdu Bratislava IV a prislúchajúceho výroku o treste, zrušil aj obživený výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Senica a nadväzujúce výroky.

Z časového hľadiska prvá časť spoločne posudzovanej trestnej činnosti nastala pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/149/2012 a druhá časť po ňom, avšak pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/42/2013 dňa 22.08.2013, čo bolo dôvodom pre ukládanie nielen spoločného, ale aj súhrnného trestu s prihliadnutím na to, že oba výroky o treste uvedených rozhodnutí boli následne zrušené najprv Okresným súdom Senica, ktorý ukladal súhrnný trest, a neskôr vrátane trestného rozkazu Okresného súdu Senica aj Okresným súdom Bratislava IV pod sp.zn. 3T/18/2014, ktorý ukladal spoločný súhrnný trest. Správne teda súd prvého stupňa zrušil všetky

uvedené rozhodnutia vo výrokoch o treste a ukladal k nim súhrnný trest. Odvolací súd prevzal uvedené závery pre ich správnosť do svojho výroku rozhodnutia. Nadbytočné bolo len označenie trestu aj za úhrnný s uvedením § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa správne ukladal za použitia asperačnej zásady vyjadrenej v § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože postihoval viacčinný súbeh viacerých úmyselných pokračovacích zločinov podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, keďže trestná činnosť bola 3 razy prerušená oznámením obvinenia obvinenému pre trestný čin. Pri trestnej sadzbe uvedenej v § 221 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 3 až 10 rokov, došlo podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona k zvýšeniu hornej hranice o jednu tretinu. Nebolo potom prípustné pričítanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože tá istá okolnosť by bola neprípustne pričítaná obžalovanému 2 razy. Odvolací súd túto príťažujúcu okolnosť z napadnutého rozsudku vypustil. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona bola ustálená súdom prvého stupňa správne. Nastala teda prevaha počtu poľahčujúcich okolností nad počtom príťažujúcich, v dôsledku čoho sa zvýšená horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu tretinu z rozdielu trestných sadzieb.

Aplikujúc kritériá a zásady pre ukladanie trestov vyjadrené v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona odvolací súd dospel k záveru, že na splnenie preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu nepostačí uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, jej právnu kvalifikáciu ako viacnásobného pokračovacieho zločinu, počet poškodených zo spoločne posudzovanej trestnej činnosti, dĺžku obdobia jej páchania, fakt, že obžalovaného v pokračovaní a recidíve nezabránilo ani opakované vznesenie obvinenia a ani doručenie trestného rozkazu, spôsob spáchania trestného činu, je vylúčené uloženie iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody, pretože so zreteľom na uvedené dôvody nemožno očakávať nápravu obžalovaného len za použitia hrozby výkonu nepodmieneného trestu. Podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom by nekorešpondoval so závažnosťou spáchanej trestnej činnosti, nezohľadnil by, koľkým osobám obžalovaný spôsobil problémy a pripravil ich o finančné prostriedky, a preto by takýto trest ani nevyjadroval morálne odsúdenie páchatela.

Pri výmere trestu však odvolací súd vzal do úvahy poľahčujúcu okolnosť priznania k trestnej činnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona i tvrdenia obžalovaného, že sa snaží viesť riadny život, a preto dospel k záveru, že pri vypustení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona nie je nevyhnutné sankcionovať ho prísnejším trestom odňatia slobody ako je trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Na druhej strane nezistil žiadne dôvody pre mimoriadne zníženie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ako sa domáhala obhajoba, pretože neboli produkované žiadne také okolnosti prípadu svedčiace v prospech obžalovaného ani také pomery obžalovaného, ktoré by mali povahu mimoriadnosti. Odôvodnenie obhajoby, že trest v asperovanej trestnej sadzbe je neprimerane prísny, nemožno akceptovať, keď aj súdom prvého stupňa bol ukladaný trest pri spodnej hranici trestnej sadzby, do čoho sa použitie asperačnej zásady reálne nepremietlo. Pomery páchatela, na ktoré obhajoba poukazuje v odvolaní, zodpovedajú poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, v dôsledku ktorej bol obžalovanému ukladaný trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný G. K. nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním spoločne posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody nebol predmetom revízie odvolacím súdom a ostáva rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.